

אם בישראל

כניין הכית

דברי חיזוק לאם היהודייה

מן המקורות

"בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל"

(תהילים קמד, יב)

"בנותינו דומות לזויות שהם מחוטבות תבנית היכל, כי תבנית היכל ילקח מן הזויות אם עשוי ביושר, כן הן צנועות, יושבות בירכתי הבית, ובכל זאת הם יתנו את תבנית היכל כולו, וכפי צדקתם תהיה הנהגת הבית בכלל, ואז כשהן בזויות אז הן מחוטבות תבנית היכל" (מלבי"ם, שם)

"מעשה בחסיד אחד שהיה נשוי לחסידה אחת ולא העמידו בנים זה מזה, אמרו: אין אנו מועילים להקב"ה כלום, עמדו וגרשו זה את זה. הלך זה ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע, הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק, הווי שהכול מן האישה."

(בראשית רבה יז, ז)

רש"י: "הכל מן האישה, כל מה שעושה אדם, מן אשתו הוא עושה, בין טוב ובין רע."

"כה תאמר לבית יעקב", "אמר לו הקב"ה למשה, לך אמור לבנות ישראל אם רוצות לקבל את התורה, שדרכם של אנשים הולכים אחרי דעתן של נשים."

(פרקי דרבי אליעזר מא)

תפקידה של אשת חיל

"בת ישראל ממלאת תפקיד מרכזי בכל שטח בחיים. היא הרבה הרבה מעבר לטבחיית, מנהלת משק בית, מטפלת בילדים, בת זוג, וכדומה. עבודתה הרוחנית של האישה היא לרומם את העניינים הגשמיים, כגון מזון, לבוש, וכל שאר העניינים של חיי היום יום, מאמצעים גשמיים גרידא, לאמצעי טהרה. אנשים האוכלים מזון כזה, לובשים כאלו בגדים וחיים באווירה הביתית הטהורה שנוצרה על ידי האישה הצנועה ויראת השמים, הרי הם כלי מוכן לקבל את הרוח הלוהטת שיש בכוח הדבקות בתורה להעניק להם."

(עוז והדר לבושה / הרב פסח אליהו פאלק)

דבר המערכת

הבריה התיכון בבית היהודי הוא האישה והאם, עקרת הבית. "אשת חיל עטרת בעלה", האישה היא הכתר, הנזר המפאר את הבית, וכל הנעשה בבית נקבע על פיה.

"אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך", היא מצטנעת בירכתיים, אך ענפיה סוככים על הבית כולו, והבריות משבחות את בניה, שחותמה – חותם של איכות – מוטבע עליהם, ואומרות: "אשרי יולדתם!" האווירה שבבית נקבעת על ידי האם היהודייה. היא קובעת על פי שאיפותיה הפנימיות, האם הבית יהיה בית של קדושה וטהרה, או שמא, חלילה, בית שצירו סובב סביב גשמיות, וסביב מותרות העולם הזה: יופי חיצוני, פאר והדר שאין מאחוריהם כל פנימיות ותוכן.

הבה ונתחזק כולנו, לבנות את ביתנו כראוי, לקדש כל פעולה גשמית, שתהיה כולה למען ד' ולמען תורתו; להספיג את קירותיו בקדושה, למלא את חדריו ברוח יראה טהורה, ולהפוך את כל הפרטים שבו לכלי קודש המשמשים נאמנה במשך ד' צבקות.

כך גם הבישולים והכביסות, הניקיונות והטיפול היומיומי בילדים, יהפכו כולם להיות מלאכות של קדושה וקרבת אלוקים, פעולות שבהן אנו זוכים לקיים רצון ד' ולהשלים את ציוויו, וממילא, גם אם הן חוזרות על עצמן שוב ושוב – הן ימלאו אותנו בסיפוק אמיתי ובשמחה תמידית, אשר הם מנת חלקם של עובדי ד' הנאמנים.

מפי ספרים וסופרים

"הבית היהודי אינו אלא בית מקדש בזעיר אנפין, אין זה בית שמצטמצם בחדר אוכל וחדר שינה, אלא מקום להשראת השכינה. והאישה היהודית היא הכהנת בביתה, העובדת את עבודת הקודש. זהו תפקידה של האם היהודית: לגדל יחידים בקדושה, לזככם ולנשאים לרום פסגת ההתעלות.

האישה בכל הלהט הנפשי שנתברכה בו, בכל חוס ליבה ונשמתה, תפזר את אבקת העופרת של החיים האפורים, המעיק על כנפי נשמות ילדיה ומכביד עליהם, ומושך אותם אל האדמה..."

(מתוך דברי הרב מ"ח לאו הי"ד)

"האישה הגדולה האמיתית, מעין האמהות הקדושות, יש בה הכוח האדיר לשמור על נרות השבת, שיהיו דלוקים בביתה מלילי שבת עד לילי שבת. היא מסוגלת לקיים את השפעתה ואווירתה של שבת קודש בביתה במשך כל ימות השבוע.

וכאשר בעלה נכנס אל אוהלה, הריהו משאיר אחריו את כל ענייני החולין ודאגות החיים היומיומיות, ומיד אופפת אותו החמימות הקורנת מכל פינות האוהל. הוא מתנער לגמרי מן החולין ומרגיש עצמו נעלה, שבת, שרוי במקום קדוש.

הדלקת נרות השבת מדי יום שישי בערב מסמלת את יכולתה של כל אישה מישראל, במידה זו או אחרת, להידמות לאמהות הגדולות שלנו, ולמלא את ביתן אורה של קדושה ונועם עילאי."

(הרב ש' אוסטרובצר)